FARNÍ VĚSTNÍK Hovězí

Listopad 2022

ZASEDÁNÍ PASTORAČNÍ RADY

MISSA CHRISMATIS

SEDEROVÁ VEČEŘE

BIŘMOVÁNÍ 2022

FARNÍ TÁBOR

OHLÉDNUTÍ ZA SKAUTSKÝM LÉTEM

NOVOKNĚZ P. LUKÁŠ GELNAR

STALO SE – VE ZKRATCE

MINISTRANTSKÝ TURNAJ

DUŠIČKOVÁ POUŤ

VZPOMÍNKA NA ZEMŘELÉ

ADVENT

FARNÍ PLES - PLAKÁT

PASTORAČNÍ RADA

Od minulého vydání FV zasedala PR celkem čtyřikrát. Zápisy z těchto jednání nabízíme zde:

ZASEDÁNÍ PR DNE 18.2.

Dne 18.2.2022 zasedala Pastorační rada (PR) v počtu 12 přítomných členů a na svém třetím zasedání probírala následující body:

1) PR byla seznámena s probíhajícími kroky k odkupu pozemků kolem márnice Obecním úřadem Hovězí. Po vyslovení souhlasu Pastorační rady, s odkupem pozemků souhlasilo i Arcibiskupství Olomoucké a byla dohodnuta cena. Nyní se čeká na další postup ze strany Obecního úřadu.

2) PR se dále zabývala již otevřeným tématem z minulého zasedání (26.1.2022), a to konkrétně výstavbou nových kolumbárií na místním hřbitově. Členové, kteří se nemohli účastnit setkání se zástupci obce dne 1.2.2022, byli seznámeni s výsledky této

schůze a po krátké debatě se přistoupilo k hlasování. Všech 12 přítomných členů hlasovalo pro výstavbu nových kolumbárií, čímž farnost, jako vlastník pozemků hřbitova, dalo souhlas Obecnímu úřadu Hovězí se zahájením procesu přípravy pro stavební povolení a ke stavebním úpravám hřbitova.

3) V tomto bodě bylo PR oznámeno, že dva nezávislí kominíci vyhodnotili stav využívaného komínu na faře (komín od krbu), jako nebezpečný, neboť komín je už starý a mohlo by dojít k prostupování spalin do okolních místností, v horším případě k požáru budovy. Jako řešení byl přednesen PR návrh, že komín se vyfrézuje a osadí se vložkami. Protože farní rada je si vědoma rizika, při hlasování souhlasilo všech 12 přítomných členů se zahájením těchto stavebních úprav, které by neměli trvat více jak dva dny a měli by být provedeny během následujících týdnů.

ZASEDÁNÍ PR DNE 4.5.

Dne 4.5.2022 proběhlo již čtvrté zasedání Pastorační rady farnosti Hovězí. Přítomno bylo 9 členů a na toto setkání byli přizváni: varhaník Jiří Křenek a sbormistr Zdeněk Putala.

PR se na této schůzi zabývala jen jedním bodem, a to přípravou liturgie pro udílení svátosti biřmování otcem biskupem Josefem Nuzíkem žadatelům o biřmování, které se uskuteční v naší farnosti v neděli 15.5.2022 v 10:30.

Všichni přítomní byli seznámeni s průběhem mše svaté a s obřadem biřmování. Byly sladěny společné postupy sboru, varhaníka a ministrantů. Dále se utvořil časový harmonogram příprav v

kostele (úklid kostela, nácvik a svátost smíření žadatelů o svátost biřmování, nácvik sboru, nácvik ministrantů atd.). V poslední řadě se rozdělily mezi členy PR zbylé potřebné úkoly, které je potřeba stihnout ještě před začátkem mše s biřmováním anebo v průběhu této mše. PR taky doporučila, aby liturgické 1. a 2. čtení, čtení přímluv a přinášení obětních darů na této mši měli na starosti žadatelé o biřmování.

ZASEDÁNÍ PR DNE 25.5.

Dne 25.5.2022 proběhlo páté zasedání Pastorační rady farnosti Hovězí (dále jen PR). Přítomno bylo 11 členů a na toto setkání byl přizván i varhaník Jiří Křenek.

1) V první bodě se PR zabývala organizací poutě ke zvoničce v Uherské (místní části obce Huslenky), která se má konat dne 12.6.2022 v 14:30 modlitbou růžence a v 15:00 slavením mše svaté. Byly rozdělené potřebné úkoly (nákup pitné vody a občerstvení, zajištění mobilního WC, zajištění liturgických potřeb, zajištění ozvučení atd.). Dále PR rozhodla poprosit o pomoc šikovné farníky a farnice s napečením pohoštění na tento den (žádost proběhla formou oznámení v nedělních ohláškách).

2) V druhé bodě byl předložen PR dotaz, zdali je vhodné pořádat na slavnost Seslaní Ducha svatého, tradiční farní den se smažením vaječiny. PR po zvážení faktů, že letos již bylo mnoho akcí za sebou (biřmování, první svaté přijímání, …) a že tento den nemůže s námi strávit ani náš duchovní pastýř otec Vlastimil, kolem kterého by měla být farnost shromážděna, se rozhodla sma-

žení vaječiny pro tento rok neuskutečnit. Jeden z návrhů doporučil, aby se farnost sešla až na farní den k ukončení školního roku.

ZASEDÁNÍ PR DNE 5.11.

Dne 5.11.2022 proběhlo šesté zasedání Pastorační rady farnosti Hovězí (dále jen PR). Přítomno bylo 12 členů a na toto setkání byla přizvána i Gabriela Kovářová, která měla pro nás informace v oblasti Farního plesu a Živého betlému.

PR se hlavně zabývala těmito třemi body:

1) Farní ples – PR odsouhlasila konání farního plesu, který se uskuteční 11.2.2023. PR byla informována, že sál a hudba je již zajištěna. Dále PR navrhla vyhlásit na den 13.11.2022 v 15:00 setkání na faře pro zájemce o pomoc s přípravou plesu, neboť kvůli náročnosti příprav, by všechny úkoly PR sama nezvládla a také chce dát prostor i dalším farníkům se podílet na přípravě farních aktivit.

2) Adventní aktivity – PR se dále zabývala přípravou adventních aktivit. Hlavním tématem byla příprava rorátních mší svatých. Řešilo se, kdo obstará stromeček a kdo zajistí po mši snídani pro děti. PR odsouhlasila, že rorátní mše svaté budou bývat dvakrát týdně, tedy úterý a sobota, tak jak to bývalo již v minulosti a že se tyto mše budou přenášet přes YouTube vysílání. PR doporučila, aby v kostele byla umístěna, jak i v minulých letech, pokladnička na Jeden dárek navíc. V tomto bodě se PR ještě zabývala návštěvou svatého Mikuláše.

3) Živý betlém – Ve třetím bodě byla PR informována o pořádání Živého betlému, který organizuje Obecní úřad Hovězí. Bylo doporučeno, aby z naší farnosti byla vybrána rodina s malým dítětem, která bude představovat Svatou rodinu. PR nabídla Obecnímu úřadu Hovězí pomoc s přípravou tohoto Vánočního vystoupení.

Dále se PR zabývala připomínkami a dotazy z řad členů PR:

4) Je potřeba více informovat mládež o aktivitách v děkanátě a arcidiecézi konané pro mládež a vybízet je k účasti. K vybídnutí a podpoře by mělo hlavně docházet od vedoucích schol, ministrantů a mládeže.

5) Je potřebné řešit přerostlé stromy na místním hřbitově, které již zasahují do prostoru kamenného kříže.

6) Kdo zajistí aktivitu pletení adventních věnců na faře a kdy se tato aktivita bude konat.

7) Přímé přenosy z kostela – PR odsouhlasila zachování na nedělních ranních mších a o slavnostech, záznam však již nebude zachováván a bude hned po odvysílání automaticky smazán.

8) Topení v kostele – PR se dohodla, že teplota v kostele přes zimu bude aspoň 10°C. O nedělních mších svatých a slavnostech se bude topit v celém kostele, během týdne, kde bude málo lidí, se bude topit jen na jedné straně kostela. Dále bylo doporučeno, aby došlo k odvzdušnění topného okruhu a k nastavení kotlů. PR vybízí lidi, aby v kostele zbytečně nevětrali a zavírali za sebou dveře.

Farní a ekonomická rada

MISSA CHRISMATIS

Dne 14.4. se v naší arcidiecézi konala Missa Chrismatis. Missa Chrismatis je slavnostní bohoslužba se svěcením svátostných olejů, která se každoročně koná v každé diecézi na Zelený čtvrtek. Po dvouleté pauze jsme se opět i my vydali do katedrály sv. Václava v Olomouci, kde se tato mše pro naši arcidiecézi konala. Celkem nás bylo šest. Když náš vlak dorazil tak jsme byli překvapeni tím, že v Olomouci se rekonstruoval most, a proto jsme chvíli hledali cestu, kterou bychom pokračovali k cíli. Před desátou naše skupina dorazila. Obřad začal o půl jedenácté. Obrovský průvod vešel do plné katedrály, včele kadidlo, kříž a svíce, nespočetný zástup ministrantů, jáhnů na konci s otci biskupy Antonínem Baslerem a Josefem Nuzíkem a otcem arcibiskupem Mons. Janem Graubnerem. Účast byla natolik velká, že první věta, kterou jsem uslyšel po vstupu do katedrály zněla: „To chci

vidět, jak si kleknete.“ Začaly mešní obřady. Před přímluvami kněží obnovovali své kněžské závazky. Dále následovala bohoslužba oběti. Na oltáři bylo pět kalichů, aby vystačilo na všechny kněze. Na samotném konci bohoslužby otcové biskupové posvětili oleje (olej katechumenů, ojel nemocných a křižmo). Posléze nás otec arcibiskup pozval do “jídelny s travnatou dlažbou a nebeskou klenbou” na chlebíčky. Nazpátek jsme vlakem naštěstí dojeli bez většího zpoždění.

Ministranti

SEDEROVÁ VEČEŘE

Když za námi Tomáš přišel, jestli bychom se jako ministranti nechtěli zúčastnit Sederové večeře, byli jsme nadšení. Mnozí možná proto, že i když pravděpodobně nerozumí prvnímu slovu, tak tomu druhému už z řad ministrantů rozumí bezpečně každý a takovou příležitost si prostě nemůžeme nechat ujít. Tímto úvodem bych však nerad jakkoliv degradoval význam tohoto setkání. Slavnost pesachové večeře slaví Židé už tisíce let od svého vyvedení z Egypta a slavil ji také Kristus se svými učedníky. Zúčastnit se tradice, která přetrvává už tak dlouho a mít možnost o

něco lépe prožít a pochopit události posledního dne před Kristovým zajetím a dovršením díla spásy, bylo proto neodmítnutelné.
Domluvili jsme se na sobotu před Květnou nedělí, sešli se v odpoledních hodinách a po dokončení příprav a rozdělení úkolů k večeři, jsme začali v 18 hodin se slavností.
Večeřeli jsme asi 3 hodiny, a proto by asi nebylo vhodné vyjmenovávat veškeré části a jejich symboliku, ale rád bych se zmínkou podělil alespoň o pár pokrmů, které jsme jedli:
- Maces (maca) - nekvašený chléb z pšeničné mouky, vody a oleje. Nekvašený proto, že Izraelité utíkající z Egypta neměli čas nechat ho vykynout. Na talířích byly položeny 3 kusy, zabaleny do ubrousku, což mělo symbolizovat jednotu.
- Zro'a - jehněčí kost - je připomínkou prvního velikonočního beránka, jehož krví natřeli Izraelité veřeje svých dveří a připomínkou obětí v chrámu (my jsme v sousedství neměli rodinu, která by měla beránka a nestačila ho sníst sama, ale za to jsme měli poblíž rodinu Bilíkovu, která nám připravila výborné kuře)
- Maror - hořké byliny, symbolizující hořkost a bolest otroctví
- Karpas - zelenina (v našem případě petržel), symbolizující jaro a život
- Charoset – sladká hnědá kaše z jablek, oříšků, skořice a hroznů, připomínající hlínu, ze které Izraelité museli vyrábět faraonovi cihly.
- Bejca – vařené vajíčko, symbolizující život a chrámové oběti
- Me melach – slaná voda, symbolizující slzy prvního velikonočního beránka, slzy otroků a křest Izraelců v Rudém moři

Důležité je zmínit také víno, symbolizující radost a štěstí, v našem případě se jednalo o jeho sladší a nealkoholickou náhradu. Během večeře jsme si čtyřikrát připili, dvakrát před jídlem a dvakrát po jídle. Za zmínku stojí také to, že pohár bylo nutné vypít až do dna, mezi Izraelci bylo totiž zvykem buď jíst, nebo pít a nebylo tedy vhodné jídlo zapíjet.

Od požehnání, prvního přípitku, mytí rukou a nohou, přes vyprávění příběhů a modliteb chvalozpěvů, večer příjemně plynul. Rád bych se s vámi podělil o dva momenty, které ve mně zanechaly největší stopu. První, když jsme ještě nebyli najezení a přišla chvíle, kdy jsme měli dát kousek macesu a sladkého charosetu („namáčené sousto“) někomu blízkému na znamení úcty či lásky. Trochu se mnou trhlo, když jsme se dozvěděli, že právě toto sousto daroval Ježíš Jidášovi, o kterém už věděl, že ho zradí, ale ani tak se neostýchal projevit mu gesto lásky a úcty. Druhým okamžikem bylo, když mělo dojít na poslední jídlo večera. Jedení chleba, schovaného na závěr. V této části večeře totiž Kristus ustanovil eucharistii a položil tak základ mše svaté, při které můžeme čerpat posilu pro naše žití.

Závěrem bych moc rád poděkoval Tomášovi za skvělý nápad i perfektní přichystání a celkovou organizaci večera a také všem, kteří se jakkoliv podíleli na tom, abychom tuto slavnost mohli prožít.

O. Mikeš

BIŘMOVÁNÍ 2022

V letošním roce, konkrétně 15.5.2022 se konala v naší farnosti Slavnost udílení svátosti biřmování. Mši svaté celebroval a svátost biřmování udílel otec biskup Mons. Josef Nuzík. Svátost biřmování přijalo 24 uchazečů. Přestože jejich přípravu omezovala covidová opatření, která nedovolovala intenzivní prožití společných setkání např. v Rajnochovicích, byli všichni uchazeči, díky pečlivé výuce otce Vlastimila, připraveni svátost z rukou otce biskupa přijmout. Slavnost proběhla za nádherného počasí a velmi se vydařila. S otcem biskupem koncelebroval jáhen Karel Kocourek a P. Vlastimil. Všem, kteří se podíleli na její organizaci a průběhu, patří veliký dík a Pán Bůh zaplať.

FARNÍ TÁBOR 2022 VE VIDČI

Letos, stejně jako v pěti předchozích letech, se začátkem prázdnin uskutečnil farní tábor, na který jsme se už po třetí vydali na naši milovanou Krásnou samotu do Vidče, spravovanou Saleziány. Tentokrát jsme, více než jindy, ocenili zázemí chalupy, protože nás trošku zaskočilo počasí a museli jsme trávit dost času vevnitř.

Před táborem jsme byli mezinárodní bezpečnostní organizací pověřeni vystopovat a zlikvidovat uskupení, usilující o zotročení lidstva a převzetí vlády nad světem. Pro splnění tohoto úkolu jsme museli nejprve projít výcvikem. Pak jsme procestovali téměř celý svět, prošli lítými boji a nesnázemi. Nakonec se nám povedlo odhalit a překazit jejich plán a zachránit tak svět. Poslední den jsme zakončili slavnostním táborákem s tradičními scénkami, opékáním a díky hudebně nadaným a ochotným kytaristům také zpěvem. Čekala nás také jedna, pro někoho více, či méně smutná záležitost. Po letech jsme se totiž museli rozloučit s těmi z táborníků, kteří už nám doslova odrostli pod rukama a naplnil se tak čas, aby opustili řady účastníků a sami teď hledali svou cestu životem. Ještě jednou bychom jim, a samozřejmě i všem ostatním, k tomu chtěli popřát, aby vždycky hledali tu správnou cestu, pokládali správné otázky a nebáli se svěřit život Duchu Svatému.

Závěrem bychom rádi ještě za celý tým vedoucích poděkovali všem, kteří umožnili, usnadnili a jakkoliv jinak přispěli ke konání

letošního tábora. Ať už se jednalo o modlitby, finanční dary, nebo odvoz dětí. Poděkování patří rovněž všem účastníkům za vytvoření (dalo by se říci znovuobnovení), skvělého společenství a příjemné atmosféry. Rádi bychom tímto také oslovili vás, kteří byste rádi příště jeli s námi, abyste se nebáli a přijali naše pozvání.

Už se moc těšíme na vás „stálice“ i na „nové tváře“, až se připojíte k našemu společenství.

Vaši vedoucí.

OHLÉDNUTÍ ZA SKAUTSKÝM LÉTEM

Prázdniny vždy volají po dobrodružství. A tomu ani letos nebylo jinak. V půlce července jsme se vydali na dva skautské tábory.

První za dobrodružstvím vyrazily cérky. Ty se vydaly na cestu kolem světa. Ale nebyla to ledajaká cesta. Vydaly se spolu s Frantou Šulákem hlavním agentem LOL (liliová organizace lidu) na operaci Frgál. Jejím cílem bylo porazit zloducha Franka Pranka, který chtěl ovládnout svět pomocí starověkých artefaktů. Musely navštívit několik zemí a v každé přesvědčit svými činy ochránce artefaktů, že jsou artefaktu hodni. Navíc musely čelit mnohým nástrahám, které jim činil Frank a nakonec se musely s ním i utkat tváří v tvář. Ale naše šikovné skautky a Světlušky si se vším poradily a Franka Pranka úspěšně porazily. Na závěr tábora proběhl slavnostní oheň, u kterého splnilo několik Světlušek a skutek své sliby. Další den už byl čas odjet domů a předat pomyslnou štafetu klukům.

Jak letos prožili letní tábor a výpravu v září kluci?

Pouť na Hovězí byla dnem, kdy se kluci na tábořišti vystřídali s holkami. Už při nástupu u klubovny dostali dopis s žádostí neznámých vesničanů o pomoc s bojem proti nenasytným drakům. S odhodláním jsme tedy osedlali své bajky a vyrazili.
Na tábořišti nás pak čekal další dopis s už přesnějším popisem a bylo nám hned jasné, že to nebude procházka růžovou zahradou. Čekaly nás úkoly, kdy jsme si začali postupně vyrábět součástí zbroje, bez kterých bychom neměli v boji s draky šanci. Kluci také za různé dovednosti, soutěže a hry získávali vzácné platidlo, za které si pak mohli pořídit různá vylepšení. Bohužel zhruba v půlce tábora jsme byli nuceni tábor předčasně ukončit neb se u více členů vyskytly zdravotní obtíže, které je poslaly dříve domů. Se smutkem jsme postupně opouštěli tábořiště, ale nevzdali jsme to a program jsme se rozhodli ukončit v půlce září na víkendové výpravě.
Víkendová výprava v polovině září byla tedy z velké části svého programu právě navazujícím programem tábora předčasně ukončeného v červenci. Opět jsme vyráželi na kolech, ale ne do Karlovic, ale na faru do Zděchova. Protože borci přes prázdniny určitě dobře potrénovali, cesta nám rychle utekla. Po ubytování nás čekalo zopakování toho, co jsme již zažili na táboře a kluci dostali ještě nepřidělené platidlo – emeraldy.
Následovaly hry evoluce, medvědi, výroba mečů potřebných pro souboj s draky.

Večerní program byl již pod setmělou oblohou. Pro starší kluky – skauty, byl příležitostí se v klidu po cestě lemované svíčkami, seznámit důkladně se skautským slibem. Mohli si na zastaveních ještě jednou důkladně vše uvědomit a říci si, zda jsou dobře připraveni.

Až po usnutí, okolo 22:00, kluky čekalo nečekané překvapení. Museli vyskočit ze svých pelíšků a vydat se venku hledat další součást zbroje – kalhoty pro boj s drakem.

V sobotu dopoledne přišla na řadu velká hra, kde se mohly získat poslední emeraldy.

Kluci v lesíku museli na stanovištích projevit šikovnost, důvtip, znalosti, ale také rychlé nohy neb jim těžce získané body mohli uzmout policista či zloděj, kteří kolem stanovišť pobíhali .

Odpoledne si mohli kluci u vesničana směnit své emeraldy a také posléze nakoupit různá vylepšení pro boj s draky.

Okolo 16:00 začal závěrečný boj s drakem. Vítězi se stali Rákosníčci před Kokosy na ledu a Kosmošreky. Večer nás pak čekal slavnostní okamžik – skládání slibu, kdy 4 kluci složili skautský slib a 5 kluků slib Vlčat. V neděli byl po mši svaté čas na návrat.

V září jsme zahájili nový skautský rok, který bude určitě plný dobrodružství, výprav a dalších skvělých aktivit.

M. Křenková

NOVOKNĚZ P. LUKÁŠ GELNAR

V letošním roce jsme mohli v naší farnosti již podruhé přivítat novokněze. Po P. Václavu Škvařilovi přijal pozvání od otce Vlastimila i P. Lukáš Gelnar. Otec Lukáš přijal kněžské svěcení 25.6.2022 v katedrále sv. Václava v Olomouci. Primiční mši svatou pak slavil o den později v bazilice Nanebevzetí Panny Marie na Velehradě. Dovolujeme si přetisknout jeho vlastní popis cesty ke kněžství, který snad může být pro někoho inspirací ve volbě svého životního povolání. Otci Lukášovi přejeme hondě sil, provázení Ducha Svatého a vyprošujeme ochranu Panny Marie na jeho nelehké, ale krásné a dobrodružné cestě.

Narodil jsem se roku 1995 v Ostravě, kde jsem v roce 2001 přijal svátost křtu a roku 2011 svátost eucharistie. Nebesa mě přitahovala už od raného dětství. Cíl směrovat k nim mi mělo umožnit studium oboru technik letadel na Střední škole letecké v Kunovicích. Větší část svých středoškolských studií jsem ale

trávil zde, na Velehradě, protože jsem pobýval v Domově mládeže Stojanova gymnázia Velehrad. V roce 2013 jsem na tomto místě přijal svátost biřmování. Toto období bylo pro mne zcela zásadní, neboť ve mně postupně dozrávalo mé povolání a rozhodnutí směřovat ke kněžství. Prvním pilířem se stalo společenství mladých lidí, kteří mě inspirovali a díky nimž jsem si začal klást otázky týkající se víry a církve. Druhým se stala služba u oltáře. Jako ministrant jsem pomáhal při přípravě liturgie, což mi umožnilo nahlédnout „pod pokličku“. Třetím základním kamenem a největší inspirací se stali kněží, kteří poctivě slouží Pánu. Pod jejich citlivým vedením jsem začal vnímat touhu po službě Bohu. První nesmělé impulzy, které začaly jemně a zpočátku zcela nepatrně vychylovat ručičku kompasu mého životního směřování, se objevily někdy ve třetím ročníku střední školy. Byla to etapa, kdy jsem byl ochoten připustit, že se stanu trvalým jáhnem, který má rodinu a zároveň je při slavení liturgie blízko knězi. Samotný Pánův hlas jsem vnímal zejména ve chvílích, které jsem trávil před svatostánkem. Tehdy už bylo Ježíšovo „Pojď za mnou!“ slyšet hodně hlasitě. Tyto myšlenky jsem ale vždy schoval „do šuplíku“ s tím, že to není cesta pro mne. Změna nastala až ve chvíli, kdy jsem se s otevřeným srdcem zeptal: „Co opravdu, Pane, očekáváš od mého života? Kde bys mě chtěl mít?“ Tehdy jsem byl připraven přijmout pozvání ke služebnému kněžství. Po dokončení střední školy jsem tedy nastoupil do Teologického konviktu v Olomouci a následně poté do Arcibiskupského kněžského semináře. Během seminární formace, jsem

mohl jeden semestr prožít v polské Vratislavi, v rámci studijního programu Erasmus. Nikdy během seminárních let jsem nepochyboval o tom, že by mě tato cesta neměla naplňovat. Někdy jsem však prožíval velmi náročné chvíle, v nichž jsem zakoušel, že nemám pevnou půdu pod nohama. Jednou z těžkostí, se kterou jsem se potýkal, bylo studium filozofie. Nejen na této situaci jsem si ale vyzkoušel, že když se člověk přičiní, Bůh jeho úsilí požehná. Zvlášť tehdy, pokud se člověk snaží jít po Jeho cestách, odehrají se mnohdy nečekané události a člověk se všemi svými limity dokáže zvítězit v bitvách, v nichž by i remízu považoval za dobrý výsledek. Má první zkušenost s pastorací je spjata s farností ve Bzenci. V duchu hesla sv. Benedikta „Ora et labora“ jsem zároveň pracoval ve výrobně plastových oken ve firmě DECRO. Jáhenský rok jsem pak strávil ve farnosti Valašské Klobouky. Letos o památce Neposkvrněného srdce Panny Marie jsem byl vkládáním rukou našeho Otce arcibiskupa, Jana Graubnera přijat do kněžského společenství.

Z celého srdce prosím o Vaši modlitbu. + P. Lukáš Gelnar VELEHRAD 26. 6. 2022

POUŤ KE ZVONIČCE V UHERSKÉ

12.6. jsme oslavili Svátek Nejsvětější Trojice tradičně u zvoničky v Uherské. Celebroval P. Josef Jančář

DĚKANÁTNÍ POUŤ RODIN - VELEHRAD

Za hojné účasti hovězských farníků se 3. září konala Děkanátní pouť za obnovu rodin a duchovní povolání na Velehradě.

FARNÍ DEN

I přes nepřízeň počasí se 11. září konal farní den. Prožili jsme krásné odpoledne.

PODĚKOVÁNÍ ZA ÚRODU

11.9. jsme poděkovali za hojnost Božích darů a plodů naší z naší země.

MISIJNÍ MOST MODLITBY

22.10. proběhla modlitba misijního růžence

23.10. Misijní neděle s účastí hostů z cizích krajin

DRAKIÁDA

9.10. Krásné počasí, vítr a hojná účast dětí i dospělých na Skalce, doprovázela letošní povedenou drakiádu.

ÚSPĚCH NA SVATOVÁCLAVSKÉM TURNAJI

V den státního svátku, 28.9. se v Olomouci uskutečnil 10. jubilejní ročník Svatováclavského turnaje ve florbale, kterého se mohli zúčastnit ministranti olomoucké arcidiecéze do 20 let. Den začal mší svatou v katedrále Sv. Václava, kterou celebroval biskup Josef Nuzík. Mše se zúčastnilo více než 200 ministrantů. Po mši jsme se přemístili na univerzitní halu, kde začal všemi očekávaný turnaj. Ministranti byli rozděleni do tří věkových kategorií. My jsme odehráli celkově 9 zápasů. Z toho 3 byly ve vyřazovacích bojích. Čtvrtfinále jsme odehráli proti týmu z Otrokovic. V tomto zápase jsme měli mnoho šancí, ale díky skvělému výkonu otrokovického brankáře jsme vsítili pouze 2 branky, ale i to stačilo na výhru a postup. V semifinále jsme se utkali s ministranty z Náměště, s těmi jsme minulý rok prohráli ve finále, takže jsme jim měli co vracet. Byla to doslova "gólová přetahovaná,"ale štěstí stálo na naší straně a zápas skončil za stavu 6:4 pro nás a natěšení na finále jsme sbírali poslední zbytky našich sil. Ve finále se našim protivníkem stala farnost Horní Lhota. Vstup do zápasu se nám moc nepovedl a poprvé na turnaji jsme byli prohrávajícím týmem na hřišti. Naštěstí se nám podařilo vsítit branku, ale bohužel vypršela hrací doba a proto zápas smiřoval do nájezdů. V těch jsme ukázali, že máme šikovnější ruce a přesnější střelu a v utkání jsme zvítězili a stali jsme se vítězi celého turnaje! Velké díky patří našemu brankáři Martinu Malčíkovi, který nás dokázal podržet při těžkých chvílích a také vychytal nájezdy protivníků. Samozřejmé díky i spoluhráčům Vojtovi Mikešovi a Filipovi Mynářovi.

Adam Malčík

DUŠIČKOVÁ POUŤ NA SVATÝ HOSTÝN

V sobotu 29. října jsme přijali pozvání naší mládeže a zúčastnili se tradičního dušičkového svatohostýnského putování.
Ti, co chtěli absolvovat celou plánovanou trasu Hostýn – Vsetín, si museli ráno přivstat a být připraveni v 5:00 na autobusové zastávce na Hovězí. My jsme si chtěli trochu cesty ušetřit, a tak jsme se přepravili autem na Troják a tady přistoupili na autobus směřující ze Vsetína s ostatními účastníky pochodu.
Na parkovitě pod sv. Hostýnem jsme dorazili těsně před sedmou hodinou a ještě za tmy a slabého mrholení jsme vystoupali nahoru k bazilice. Mlha a déšť přesně odpovídal dušičkovému času. Rychle jsme se schovali do tepla kostela k Matce Boží a čekali na první ranní mši svatou, která začínala v 7:15. Většina z nás využila možnost ke svátosti smíření.

Po ukončení mše svaté jsme se přesunuli do místní hospůdky na krátké občerstvení a počkali na poslední účastníky našeho pochodu. Celkem se nás sešlo asi 20.
V 9 hodin jsme vyrazili směr Troják. Trošku jsme se těšili na krásné výhledy, které sliboval slunný říjen, ale zrovna tuto sobotu nám nebylo přáno. Pošmourné a mlhavé počasí nás provázelo celý den, ale i tak nám to neubralo na dobré náladě. I přes sychravé počasí nás překvapil relativně hustý provoz turistů na hřebenové trase. Společnost dobrých lidí, doprovod Panny Marie, kterou jsme si nesli ve společné modlitbě růžence, a krásné prostředí hostýnských vrchů způsobilo, že trasa Hostýn-Troják utekla jako mávnutím kouzelného proutku. My, co jsme nechali auto na parkovišti, jsme se zde odpojili od zbytku statečných mířících až na Vsetín, a po krátkém obědě odjeli směr domov. Přestože jsme zvolili kratší variantu nabízené trasy, byli jsme velmi rádi a nadšeni, že jsme se mohli této poutě zúčastnit. Věříme, že příští rok půjdeme zase, a třeba ještě ve větším počtu.
Děkujeme všem organizátorům této tradiční poutě za povzbuzení pro účast, a těšíme se zase za rok!

Bilíkovi

SLAVNOST VŠECH SVATÝCH A VZPOMÍNKA NA VĚRNÉ ZEMŘELÉ

1. a 2. 11. jsme oslavili svátek Všech svatých a vzpomněli na naše blízké, kteří nás opustili na tomto světě. V letošním roce jsme se rozloučili s těmito drahými:

Kovaříková Věra
Kovařík Oldřich
Machalcová Anežka
Knebl Josef Ing.
Soukupová Ludmila
Černota Josef
Piskláková Emilie
Rakus Josef
Hnátková Antonie
Ducko Róbert
Zádilská Marie
Jašková Albína
Trlica Josef
Štůsek Josef
Válková Božena

Sábl Josef
Koudelová Marie
Lačík Karel
Janušová Marie
Bakala Jan
Filgas Jan
Zhof Bohumil
Surá Jana
Babicová Věra
Koudela Čeněk
Kašparová Františka
Koňařík Jaroslav
Kovařík Antonín
Mikeš Stanislav
Václavík Pavel

ODPOČINUTÍ VĚČNÉ DEJ ZEMŘELÝM PANE, A SVĚTLO VĚČNÉ AŤ JIM SVÍTÍ. AŤ ODPOČÍVAJÍ V POKOJI. AMEN

Začíná advent, a my jsme rádi, že můžeme na stránkách FV otisknout báseň, kterou nám do redakce zaslal jeden z našich farníků, a která metaforicky přibližuje prožívání adventního času. Snad potěší i naše čtenáře.
Přejeme všem požehnané a plné prožití adventu. Zároveň přejeme radostné a milostiplné Vánoce spojené s oslavou příchodu Krista na naši Zem.

ADVENT

Duše, jenž lásku hledaje,
na cestě tmavé stojí,
neklidná a lačná pokoje,
do tmy se vkročit bojí.
Tu zář lampy, plná je plamene,
kter cestu zdá se ukáže,
a tíha spadne z ramene,
v jejím směru, vydá se.
Sedm jest kroků pod světlem,
to, co duši provází,
oheň teď živý je přítelem,
a naději svou nachází.

Stín však další blíží se,
teď druhá lampa na stráži,
před ním zase vznítí se,
temnotu ohněm svým proráží.
Duši zmítají neklidy,
neb kol cesty vábení,
ladně jde slyšet koledy,
než v hrozný skřípot se promění.
Vůně jídla, pití a jásotu,
chtějí plamen utišit,
změní se zpátky ve psotu,
nemohou srdce potěšit.

Potřetí plamen zažehne,
lampa, jenž ze tmy vyvstane,
před mamonem se nesehne,
v dušičce oheň vzplane.
Musí však pozor si dáti,
u cesty slyší volání,
jehličí a dárky dopřáti,
chtíc duši předat, vroucné je přání.
Stačí jen ruku vztáhnouti,
pro blízké je to přec,
zkus si však rychle vzpomněti,
kde cesta a kde klec.

Čtvrtá je lampa, ta poslední,
průvodkyně milé duše,
září svou prosím prohlédni,
nejtěžší zkoušku tuše.
Sedm je kroků k vítězství,
kde konečně se spojí,
pokora s Boží milostí,
lásku předává svoji.
Když duši najde pokornou
že zhřešila, přiznává,
pak lampy tiše uhasnou,
a světlo věčné, zůstává

SRDEČNĚ VÁS ZVEME NA

2. FARNÍ PLES

KDY: 11. 2. 2023 OD 19:00

KDE: KULTURNÍ SÁL OBCE HOVĚZÍ

Celým večerem nás bude provádět kapela Faťamorgana

Vstupné je možno zakoupit v sakristii nebo u kulturní referentky. Cena jednoho lístku je 120 Kč, za místenku 30 Kč.

Své případné příspěvky, náměty, připomínky, můžete zasílat na emailovou adresu Farního věstníku Hovězí – fvh@email.cz.

Za všechnu pomoc s přípravou Farního věstníku mnohokráte děkujeme!